

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/180/2022
Identifikačné číslo spisu:	4219201468
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4219201468.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a členov senátu JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a JUDr. Jany Haluškovej v spore žalobcu Q. Č., narodeného X. Q. XXXX, J. G. U. XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária JUDr. Roman BLAŽEK, s.r.o., Komárno, Pohraničná 4, IČO: 36 721 123, proti žalovaným 1/ Q. Č.Á., narodenému XX. B. XXXX, J. G. U. XXX, 2/ Q. Y., narodenému XX. B. XXXX, M. O. K., Š. XXX/XXX, 3/ Q. Y., narodenej XX. B. XXXX, M. O. K., Š. XXX/XXX, žalovaný 2/ a žalovaná 3/ zastúpení advokátom JUDr. Claudom Trelajom, Nové Zámky, M. R. Štefánika 30, o vydanie vecí, alternatívne o zaplatenie 14 026 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8C/20/2019, o dovolaní žalovaných 2/ a 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 13. januára 2022 sp. zn. 9Co/80/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalobcovi priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalovaným 2/ a 3/ v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaných 2/ a 3/ vydania motorového cestného vozidla značky Volvo FH 12 420 4 x 2, výrobné číslo S., EČ: C. a špeciálneho návesu BSS PV 22,16 s nadstavbou zábavného zariadenia autodrom 2000, VIN: XXXX, EČ: C., alternatívne uložiť povinnosť žalovaným 1/ až 3/ zaplatiť mu sumu 14 026,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 23.10.2014 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 7Ps/6/2011 na návrh jeho syna - žalovaného 1/ bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu a za opatrovníka mu bol ustanovený žalovaný 1/, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.06.2012. V období, keď bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, žalovaný 1/ uzavrel kúpnu zmluvu zo dňa 23.10.2014, a to na motorové cestné vozidlo značky Volvo FH 12 420 4 x 2, výrobné číslo S., EČ: C. a špeciálny náves BSS PV 22,16 s nadstavbou zábavného zariadenia autodrom 2000, VIN: XXXX, EČ: C. so žalovanými 2/ a 3/ za kúpnu cenu 14 026,- eur. Na dopravnej polícii žalovaný 1/ použil generálnu plnú moc zo dňa 27.02.2012, ešte z čias, keď žalobca nebol pozbavený a došlo k prepisu týchto hnutelných vecí. V konaní sp. zn. 9P/237/2014 na Okresnom súde Komárno sa žalovaný

1/ domáhal schválenia právneho úkonu - kúpnej zmluvy. Návrh vzal späť a konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 22.08.2016. Vozidlá síce zostali v jeho vlastníctve, ale nie v držbe. V čase, keď sa dozvedel, že jeho vozidlá sú v užívaní žalovaných 2/ a 3/ sa nemohol domáhať ich vydania. Žalovaný 2/ nereagoval na jeho výzvy o vydanie hnuiteľných vecí, a keďže nemal vedomosť, či tieto veci ešte existujú, žiadal aj alternatívne zaplatiť mu sumu 14 026,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 23.10.2014 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Okresný súd Komárno rozsudkom (v poradí druhým) č. k. 8C/20/2019-204 zo dňa 21. júna 2021 rozhodol, že žalovaní 2/ a 3/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 14 026,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 3.5.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V časti o zaplatenie 5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 14 026,- eur od 23.10.2014 do 3.5.2019 súd žalobu zamietol. Žalobca má voči žalovaným 2/ a 3/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinsančného konania vo výške 100 %.

2.1. V odôvodnení rozsudku v bode 9. súd prvej inštancie uviedol, že žalobca splnomocnil svojho syna dňa 27.02.2012 (č. l. 111) okrem iného aj na jeho zastupovanie vo všetkých vzťahoch s inými fyzickými a právnickými osobami vo veciach občianskoprávných, táto bola udelená v čase, keď ešte žalobca nebol obmedzený v spôsobilosti na právne úkony. Tým, že rozhodnutím Okresného súdu Komárno č. k. 7Ps/6/2011-14 zo dňa 05.06.2012, právoplatným dňa 29.06.2012 bol žalobca pozbavený spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu a zároveň mu bol za opatrovníka ustanovený opatrovník - jeho syn. Žalobca stratil od tohto dňa, a teda aj v čase uzavretia kúpnej zmluvy dňa 23.10.2014, možnosť plnú moc udelenú synovi odvolať. Súd mal za to, že generálna plná moc stratila právne účinky dňom 29.6.2012 (strata spôsobilosti žalobcu na právne úkony), a teda aj žalobca stratil možnosť nakladať s udelenou plnou mocou, teda ju napr. odvolať. Mohol by tak urobiť už len jeho opatrovník - jeho syn, ktorý práve tento právny úkon za žalobcu vykonal, a teda došlo k stretnutiu záujmov zákonného zástupcu so záujmami zastúpeného. Preto súd mal za to, že k tomu, aby bol platný právny úkon, a to kúpna zmluva zo dňa 23.10.2014 bolo potrebné postupovať v zmysle § 30 Obč. zák. Teda na to, aby kúpna zmluva bola platným právnym úkonom bolo potrebné schválenie súdom v zmysle § 28 a § 30 Obč. zák.

2.2. Súd zistil, že hnuiteľné veci, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, žalovaní dňa 12.3.2020 predali, a teda nie sú v ich držbe. Vyplýva to aj z lustrácie vozidiel, kde súd zistil, že špeciálny náves bol odhlásený do cudziny a nákladné vozidlo - ťahač návesu bol vyradený z cestnej premávky. Súd teda skúmal ako predbežnú otázku skutočnosť, či kúpna zmluva zo dňa 23.10.2014 je platná, s poukazom na vyššie uvedené mal za to, že táto zmluva nie je platná, pretože nebola schválená súdom v zmysle § 28, 30 Obč. zák. Podľa § 457 Obč. zák. ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Keďže nie je možné, aby žalovaní vydali hnuiteľné veci, pretože už nie sú v ich faktickej moci (predali ich), musí sa poskytnúť peňažná náhrada. Preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a uložil povinnosť žalovaným zaplatiť žalobcovi sumu, ktorou boli hnuiteľné veci ohodnotené znaleckými posudkami č. 100/2014 a 101/2014 znaleckej organizácie Expert Group k.s. zo dňa 3.6.2014, že hodnota hnuiteľných vecí, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 23.10.2014, bola 14 026 eur. Žalobca si žalobou uplatnil aj nárok na úrok z omeškania pri alternatívnom petite (o vydanie hnuiteľných vecí). Za omeškanie žalovaných žalobcovi v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vznikol nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky od 3.5.2019 (kedy si žalovaný 2/ prevzal zásielku).

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie právny zástupca žalovaného 2/ a 3/. Krajský súd v Nitre rozhodol rozsudkom sp. zn. 9Co/80/2021 zo dňa 13. januára 2022 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku zmenil tak, že žalovaní 2/ a 3/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 14 026,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 04.05.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi sa voči žalovaným 2/ a 3/ priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3.1. Odvolací súd v bode 20. odôvodnenia uviedol, že z dokazovania vykonaného na súde prvej inštancie vyplynulo, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 23.10.2014 (č. l. 108) medzi v t. č. nesvojprávnym žalobcom, zastúpeným opatrovníkom - žalovaným 1/ ako predávajúcim a žalovanými 2/ a 3/ ako

kupujúcimi bol žalobca rozhodnutím Okresného súdu Komárno č. k. 7Ps/6/2011-14 zo dňa 05.06.2012 pozbavený spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu a zároveň mu bol za opatrovníka ustanovený opatrovník - žalovaný 1/, mohol žalovaný 1/ za žalobcu takúto zmluvu uzavrieť, avšak na to, aby sa tento právny úkon považoval za perfektný, bolo v zmysle ustanovenia § 28 Občianskeho zákonníka potrebné, keďže nešlo o bežnú vec, schválenie súdu. Takéto konanie pod sp. zn. 9P/237/2014 na Okresnom súde Komárno aj prebiehalo, avšak v dôsledku späťvzatia návrhu bolo toto konanie uznesením zo dňa 22.08.2016 č. k. 9P/237/2014-30 zastavené. Keďže tento právny úkon opatrovníka žalobcu nebol v zmysle ustanovenia § 28 Občianskeho zákonníka schválený súdom, je tento úkon podľa § 38 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka neplatný, teda záver súdu prvej inštancie v tejto časti je správny.

3.2. K argumentácii žalovaných 2/ a 3/, teda k tomu, že kúpna zmluva bola uzavretá splnomocnenou osobou získanou na základe generálnej plnej moci ešte v čase, keď bol žalobca v plnej miere svojprávnym a následné schválenie tohto právneho úkonu súdom už nebolo potrebné, je potrebné uviesť, že kúpnu zmluvu zo dňa 23.10.2014 za v tom čase nesvojprávneho žalobcu uzavrel jeho opatrovník, syn žalobcu, pričom svoje oprávnenie zmluvu uzavrieť odvodzoval od právoplatného rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 05.06.2012 č. k. 7Ps/6/2011, právoplatného dňa 29.06.2012, čo uviedol v označení strán zmluvy. On sám teda v zmluve uviedol, že za žalobcu zmluvu uzatvára ako jeho opatrovník, a nie splnomocnený zástupca na základe všeobecnej plnej moci. Už z tohto dôvodu považoval odvolací súd za rozhodujúce to, či bol takýto úkon následne schválený súdom, a keďže nebol, rovnako ako súd prvej inštancie, posúdil túto zmluvu ako neplatnú. To, že si bol syn žalobcu - pôvodne žalovaný 1/ vedomý toho, že pre platnosť tohto úkonu je potrebné aj jeho následné schválenie súdom, potvrdzuje to, že takýto návrh podal, pričom neskôr ho vzal späť. Posúdenie všeobecnej plnej moci žalobcu pre jeho syna - pôvodne žalovaného 1/, ktorá bola následne využitá na prepis motorového vozidla, je potom pre posúdenie tejto veci irelevantné, pretože žalovaný 1/ kúpnu zmluvu neuzatváral ako splnomocnený zástupca žalobcu na základe plnej moci. Aj keď je pravdou, že nenastala žiadna z okolností zániku plnomocenstva podľa § 33b ods. 1 Občianskeho zákonníka, momentom pozbavenia spôsobilosti na právne úkony žalobcu došlo k stretu záujmov zákonného zástupcu so záujmami zastúpeného. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, keď žalobe žalobcu vyhovel.

3.3. Na záver ešte odvolací súd k odvolacím námietkam žalovaných 2/ a 3/ dodal, že to, že žalobca pred podpisom kúpnej zmluvy zo dňa 23.10.2014 nevykonal žiaden úkon, ktorým by bol jednoznačne dal najavo nesúhlas s predajom veci, respektíve vypovedanie alebo obmedzenie plnej moci, nie je pre posúdenie veci relevantné, pričom pre posúdenie veci bol rozhodujúci stav ku dňu uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy. Ani samotné odovzdanie predmetu kúpy a zaplatenie kúpnej ceny neznamena, že kúpna zmluva nemôže byť zo zákonných dôvodov určená za neplatnú. Kúpna cena nebola žalovanými vyplatená žalobcovi, ale žalovanému 1/, ktorý za žalobcu neplatný právny úkon uzavrel, teda súd nezaviazal žalovaných opakovane zaplatiť kúpnu cenu žalobcovi. Plnenie poskytnuté žalovanému 1/ na základe neplatnej kúpnej zmluvy nemožno považovať za duplicitné zaplatenie kúpnej ceny. Samotné odovzdanie kúpnej ceny a to, či bola kúpna cena stanovená na základe znaleckého posudku, je z pohľadu tejto veci a v nej uplatnených nárokov pre posúdenie veci nepodstatné. Poukazovanie žalovanými 2/ a 3/ na ustanovenie § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka je tiež nedôvodné. V konaní nebolo preukázané, že splnomocniteľ právny úkon bez plnomocenstva schválil, podaná žaloba to práve vyvracia. Nárok žalovaných voči tomu, komu kúpnu cenu vyplatili, nie je predmetom tohto konania. V danej veci nešlo o konanie o náhrade škody, ale o plnenie z neplatného právneho úkonu. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku podľa § 388 CSP zmenil, avšak k zmene došlo len v časti určenia počiatku priznaných úrokov z omeškania, čo bolo namietané žalovanými 2/ a 3/, pričom v tejto časti bolo ich odvolanie dôvodné. Fakticky tak došlo k potvrdeniu záveru súdu prvej inštancie, čo do priznanej istiny, avšak pre zmenu rozhodnutia v časti počiatku priznaného úroku z omeškania sa to vo výroku prejavilo tým, že odvolací súd výrok súdu prvej inštancie menil. Čo sa týka úrokov z omeškania, keďže žalovaný 2/ prevzal žalobu dňa 03.05.2019 a žalovaná 3/ 07.05.2019, dňom 03.05.2019 sa dozvedeli o plnení, ktoré si žalobca voči nim uplatnil. Do omeškania sa však dostali až nasledujúcim dňom, teda 04.05.2019, preto odvolací súd počiatok priznania úroku z omeškania z priznanej istiny zmenil a určil ho až od 04.05.2019 a úrok z omeškania za deň 03.05.2019 zamietol.

4. Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/80/2021 zo dňa 13.01.2022 podal dovolanie právny zástupca žalovaných 2/ a 3/.

4.1. Dovolatelia odôvodnili dovolanie ust. § 420 písm. c) CSP a ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 420 písm. c) CSP vyvodili z toho, že žalobca bol v konaní OS Komárno 12Ps/5/2012 zastúpený a konanie bolo začaté na základe plnej moci, ktorú žalobca podpisoval ako nesvojprávny. Pokiaľ súd v tomto konaní považuje plnú moc podpísanú svojprávnou osobou za neúčinnú z dôvodu straty svojprávnosti, analogicky je nutné považovať konanie o vrátenie svojprávnosti žalobcu za nulité. Konanie je potom v celosti nezákonné a je nutné dovolaním napadnuté rozsudky zrušiť.

4.2. K prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovocatelia uviedli, že plná moc bola podpísaná v čase spôsobilosti žalobcu a sú presvedčení, že bola platná. Poukázali na ust. § 33 Občianskeho zákonníka. Dovocatelia mali za to, že súd ich zaviazal k plneniu v rozpore so zákonom. Pokiaľ chcel niekoho postihnúť plnením, mal tak konať v smere k splnomocnencovi, teda pôvodnému žalovanému 1/.

4.3. Záverom dovocatelia žiadali napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a žalobu zamietnuť.

5. K podanému dovolaniu sa vyjadril právny zástupca žalobcu, ktorý žiadal dovolanie odmietnuť v zmysle ust. § 447 písm. f), prípadne zamietnuť v zmysle ust. § 448 CSP a priznať mu nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. Uviedol, že dovolací dôvod v zmysle ust. § 420 písm. c) nie je daný, konanie vedené na OS Komárno 12Ps/5/2012 bolo právoplatne skončené a dovolanie v ňom nebolo podané. Pri dovolacom dôvode v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP uviedol, že ani tento nie je daný, keďže dovocatelia nekonkretizovali právnu otázku zákonným spôsobom.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 CSP), a to oprávneným subjektom (§ 424 CSP), zastúpeným podľa § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

7. Dovovací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovovacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovocatel'a vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovocatel' vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

8. Dovocatelia uplatnili dovolací dôvod v zmysle ust. § 420 písm. c) CSP, teda strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník. Uviedli, že žalobca bol v konaní OS Komárno 12Ps/5/2012 zastúpený a konanie bolo začaté na základe plnej moci, ktorú žalobca podpisoval ako nesvojprávny. Pokiaľ súd v tomto konaní považuje plnú moc podpísanú svojprávnou osobou za neúčinnú z dôvodu straty svojprávnosti, analogicky je nutné považovať konanie o vrátenie svojprávnosti žalobcu za nulité.

9. Dovovací súd s touto argumentáciou dovocatel'ov nesúhlasí. Žalobca je spôsobilý na právne úkony, spôsobilosť na právne úkony mu bola vrátená rozsudkom právoplatným dňa 6.7.2018, žaloba v tomto konaní bola podaná dňa 15.4.2019 (vyplýva to aj z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, č. l. 163). Pokiaľ dovocatelia spochybňujú výsledok právoplatne skončeného konania 12Ps/5/2012, ktorým bola žalobcovi navrátená spôsobilosť na právne úkony, súdy sú týmto viazané a samotná skutočnosť, že sa dovocatelia nestotožňujú s výsledkom tohto konania, nezakladá dovolací dôvod v zmysle ust. § 420 písm. c) CSP.

10. Dovocatelia uplatnili dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie

súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

11. Na to, aby dovolací súd mohol pristúpiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v § 431 až § 435 CSP.

12. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

13. Pre záver o tom, že ide o právnu otázku, kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej a pre posúdenie prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor sporovej strany, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca. Právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritorne rozhodnutie, a ani otázky, ktoré vôbec nesúvisia s rozhodovaným sporom. Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 CSP.

14. Dovolatelia nevymedzili dovolací dôvod v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b), nenaformulovali právnu otázku, od riešenia ktorej by záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Namietali, že plná moc bola podpísaná v čase spôsobilosti žalobcu a sú presvedčení, že bola platná. Nestotožnili sa so skutkovým hodnotením súdov nižšieho stupňa ani s ich právnym posúdením, poukázali na ust. § 33 Občianskeho zákonníka a vyjadrili presvedčenie, že súd ich zaviazal k plneniu v rozpore so zákonom. Opakovane uviedli, že ak chcel žalobca niekoho postihnúť plnením, mal tak konať v smere k splnomocnencovi, teda pôvodnému žalovanému 1/. Samotná polemika žalobcov so spôsobom hodnotenia dôkazov, s právnym posúdením veci, nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 421 CSP. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku zdôraznil, že v konaní nebolo preukázané, že splnomocniteľ právny úkon bez plnomocenstva schválil, podaná žaloba to práve vyvracia. Nárok žalovaných voči tomu, komu kúpnu cenu vyplatili, nie je predmetom tohto konania. V danej veci nešlo o konanie o náhrade škody, ale o plnenie z neplatného právneho úkonu. Dovolatelia nenaplnili predpoklady kladené na prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 421 ods. 1 CSP.

15. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zo strany súdu nedošlo k nesprávne procesnému postupu, ktorý by znemožnil dovolateľom, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a preto dovolací súd konštatuje, že dovolateľmi uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. c) CSP neexistuje (nie je daný) a dovolací dôvod v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b) nie je vymedzený zákonom predpísaným spôsobom. Z uvedeného dôvodu preto v sumáre dovolanie dovolateľov podľa ustanovenia § 448 zamietol.

16. Dovolací súd rozhodol o trovách dovolacieho konania podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal plný úspech vo veci, dovolací súd mu tak priznal voči žalovanému 2/ a 3/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.